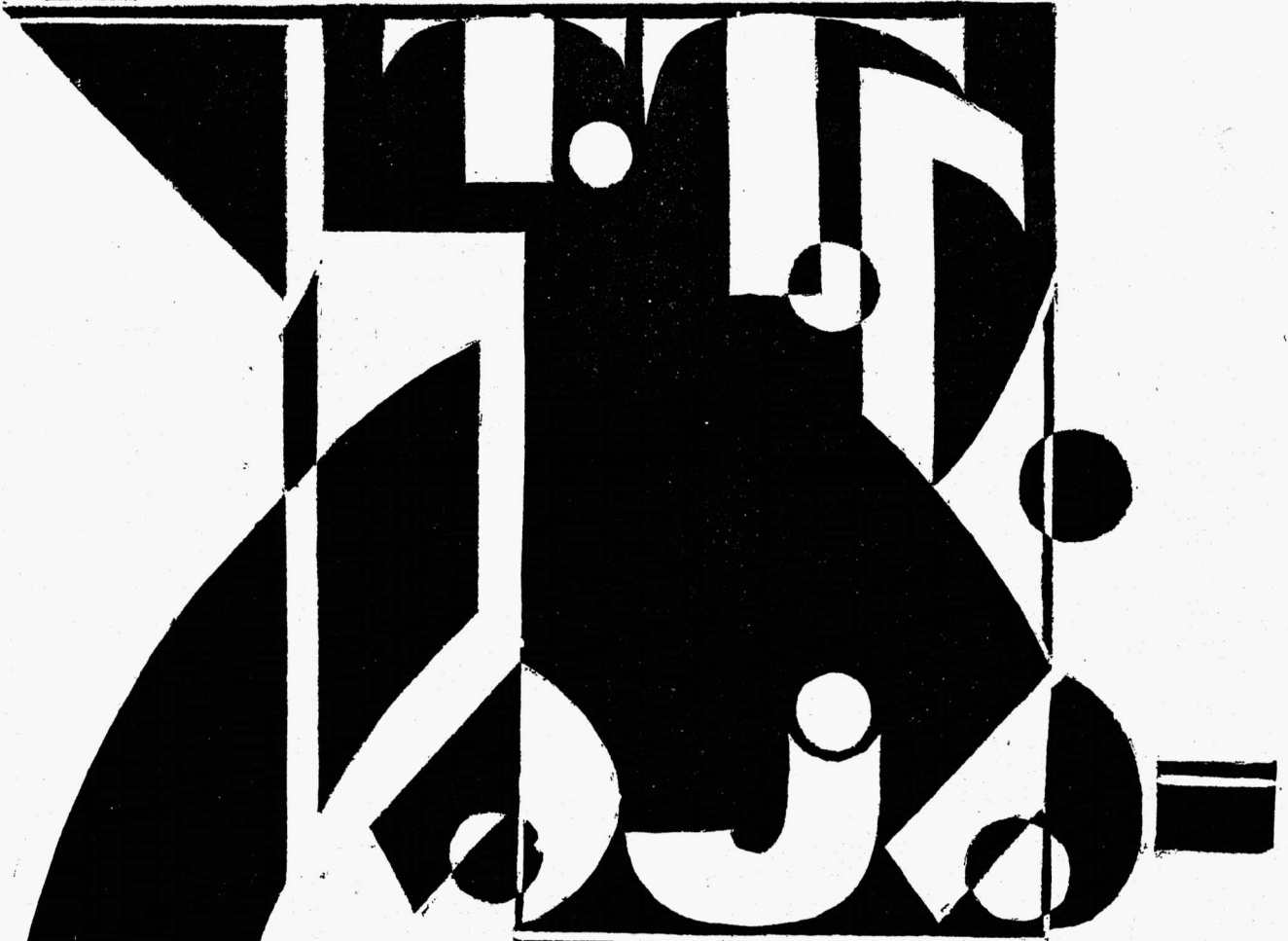

SP 2681
1

1933, G. et al.

Kooli elu.

T. T. G. Kirjanduseringi avakoosolek 5. IX 33 kell 16 ajaloo-klassis.

Õpilasi on ilmunud 80 ümber. Õpetajaist on kohal dir. J. Roos, pr. E. Tooms, referent prl. T. Thomson ja prl. M. Treier. Avasõna ütleb Vb kl. õpilane Maie Kimmel. Seejärel võtab sõna dir. J. Roos, puudutades lühidalt Ringi ülesannet ja soovides jõudu innukaks ja edukaks tööks.

Päevakorras edasi minnes valiti Vb kl. õpil. M. Kimmel koosoleku juhatajaks ja Va kl. õpil. S. Anso protokollijaks. Järgneb eelmise aasta tegevuse aruanne, mille koosolek kinnitab. Järgmisena päevakorra punktina on referaat prl. T. Thomson'ilt inglise kirjanikust John Galsworthy'st. Asutakse valima. Juhatusse pääsevad: H. Puusepp IVb, H. Albert IVb, K. Triik Va, K. Tammemägi IIIa ja E. Tobias IIa. Õpetajasliikmeteks on: J. Roos, E. Tooms. Raamatukoguhoidjateks valiti H. Kama IVb ja L. Kütt IVa, revisjonikomisjoni H. Tõnisson Va ja L. Hurt IVb.

Liikmemaksuks määrati 25 senti aastas ja tasumistähtpäevaks 1. okt. 1933.

Koosoleku juhataja teatab, et järgmisel Ringi koosolekul on ette nähtud referaat Va kl. õpil. H. Tõnisson'ilt tema Itaalia-reisist.

Koosolek lõpeb kell 17.50.

Spordiringi avakoosolek 4. IX k. 17,50.

Koosoleku avas Va kl. õpilane M. Rästa. Koosolekust võttis osa 59 õpilast, õpetajatest prl. M. Treier ja pr. L. Haamer. Koosoleku päevakorras oli: 1) avamine; 2) referaat Va kl. õpil. M. Rästa'lt „Kas sportida või mitte“; 3) spordimärgi küsimus — õpet. L. Haamer; 4) valimised; 5) läbirääkimised.

Spordiringi juhatusesse pääsid järgmised õpilased: L. Mals IIIb — juhataja; L. Parmson IVa — abi; E. Matsen IVb — laekur; M. Rästa Va — kirjatööm. L. Sööt IIa — abi.

Revisjonikomisjoni valiti järgmised õpilased: L. Ahas IIIa; N. Zupping Vc; A. Oru Ib. Õpetajasliikmeks on prl. M. Treier, õpetajashooldajaks pr. L. Haamer. Avakoosolek lõpeb kell 19.

Liikmerahaks määratakse 25 snt. aastas.

Järgmisel päeval keeldub IVa kl. õpilane A. Parmson isiklikkudel põhjustel Spordiringi juhatuses kaasa töötamast.

Juhatusesse pääseb A. Parmson'i asemele L. Ahas ja ametid jagatakse järgmiselt: L. Mals IIIb — juhatajaks; M. Rästa Va — abiks; L. Ahas IIIa — laekuriks; E. Matsen IVb — kirjatööm.; L. Sööt IIa — abiks. Uueks rev.-kom. liikmeks saab Puhkasson Ia.

T. T. G. Muusikaringi avakoosolek 6. IX kell 17.

Koosolijaid tervitas endise juhatus nimel H. Sika IVa, kes ühtlasi avas koosoleku. Edasi võttis sõna dir. J. Roos, kes soovitas Ringil töötada aktiivsemalt, kui see toimus mineval aastal. Aruannetele, mis kanti ette H. Sika poolt, järgnes hr. J. Aaviku kõne, milles ta toonitas muusika kui kõrgema kunsti tähtsust. Pärast kõnet toimusid lühikesed läbirääkimised, millest osa võtsid eranditult õpetajad. Enam meeleolu tõi koosolekusse hr. D. Koppeli tšellosoolo, millele järgnes valimine.

Juhatus moodustavad õpilased: A. Vendt IVa, H. Sika IVa, F. Krimm IIB, E. Tobias IIa, M. Sarv IVa. Revisjonikomisjoni valiti: E. Matsen IVb, S. Anso Va.

Ringi õpetajasliikmeiks on prl. T. Jakobson ja hr. P. Konsap; revisjonikomisjonis hr. D. Koppel.

Peale avakoosoleku on pidanud Muusikaring veel 2 juhatusekoosolekut, kus jagas juhatus omavahel ametid nii: A. Vendt IVa juhatajaks, abiks H. Sika IVa, kirjatööm. M. Sarv IVa, laekuriks F. Krimm IIB ja kirjat. abiks E. Tobias IIa.

T. T. G. Reaalteaduste-ringi avakoosolek 8. IX kell 17.

Päevakord: 1) avamine, 2) koosoleku juhataja valimine, 3) möödunud aasta aruanne, 4) valimised, 5) läbirääkimised.

Avab E. Matsen IVb ja soovib, et Ring töötaks sel aastal aktiivsemalt kui kunagi varem. Järgneb aruanne L. Lõhmus'elt IVa. Edasi asutakse valima. Juhatusesse saavad E. Matsen IVb, L. Kikas IIB, H. L. Juuno IIB, A. Jürgenthal IIIc. — Õpetajasliikmeiks on: pr. A. Abarenkov-Ein ja F. Laarens.

Rev.-kom.: A. Heidok IVa ja H. Vahi Ia. Koos oli 27 õpil. Õpetajaist oli koosolekul: pr. A. Abarenkov-Ein ja hr. F. Laarens.

T. T. G. abiturientide üldkoosolek 6. IX 33 kell 13.

Päevakorras oli abiturientide-märgi küsimus ja kokkutulekuaja kindlaksmääramine. Koosolekut juhatas Maie Kimmel Vb. Lühikesel vaidluse järele jõutakse otsusele, et abiturientide-märk tellitakse traditsioonilises formaadis, mille tagaküljele oleks graveeritud omaniku eesnimi või soovikorral hüüdnimi. Kokkutulekupäevaks määratakse 25. mai 1939. aastal.

TARTU TÜTARLASTE GÜMNAASIUMI ÕPILAS- PERE HÄÄLEKANDJA

Nr. 1.

20. september 1933.

VI aastakäik.

Väljaandja: Tartu tütarlaste gümnaasium. Pea- ja vastutav toimetaja: Aug. Raud; abi: Joh. Aavik. Tegev toimetaja: H. Puusepp. Toimetuse liikmed: H. Albert, H. Kama, E. Kippasto, L. Raba, E. Tobias. Talituse juhataja: V. Käpa. — Kaastööd võtavad vastu toimetuse liikmed igal ajal. — „T. T. G.“ ilmub aastas 10 korda, nimelt: 20. sept., 20. okt., 12. nov., 30. nov., 20. dets., 20. jaan., 20. veebr., 20. märtsil, 20. apr. ja 20. mail. — Tellimishind: aastatellijaile 20 senti number, üksiknumbrite tellijaile 25 senti number.

Rohkem tõsist suhtumist oma ülesandesse.

Uus õppeaasta on alanud. Me oleme kõik juba sööstunud tööle. Kõigi nägudel on näha julgust ja töötahet. Jäägu see kogu eelolevaks talveks nii. Ärgu hirmutaagu meid raskused ja takistused. Võtkem oma ülesandeid tõsiselt. Töövaim olgu meie tiivustajaks igal tunnil, päeval, nädalal ja kuul. Kergemeelsus ja hoo-

letus kadugu kus seda teist. Olgem täpsed ja kohusetruud oma töös ja teos. Meie ajal lööb läbi vaid see, kes elu ja selle nõudeid võtab tõsiselt. Olgem targad töö alul, siis saame veel targemaks töö lõpul.

Selleks kõike head uueks õppeaastaks.

J. R o o s.

T. T. G. Õpilasperele.

Päikesepaisteliste sügispäevade möödudes ja looduse lähenedes kuidkestvale vaikusele meie Õpilaspere alles algab oma isetegevust.

Ja et ei raugeks enne kevadet töötahe ja energia, selleks elurõõmu ja jõudu!

Kadri Triik.

Kuuendat aastakäiku alates.

Viis aastat pidevat pingutamist on seljaga Tartu tütarlaste gümnaasiumi ajakirjal, algab kuues tegevuseaasta.

Kuuendat aastat algame usus, et sellegi viime lõpule senikestnud stabiilsusega. Algame teadmises, et meie kool ei saa, ei tohi olla ilma oma häälekandjata. Loobudes „T. T. G.“ väljaandmisest, mis iseenesest kergendaks tunduvalt meie tegelemiskoormat, annaksime kergemeelselt käest ära ühe tähtsama kultuurilise vahendi, mis meid kõiki seob, mis meid arendab, mis meid häälestab. Annaksime ükskõikselt käest ühe isetegevusliku päikesepaistelise positsiooni, heidaksime käest sel

võitluskünkal relvad ja poeksime unielu urgastesse lebama oma närtsinud loorbereile. Ja meie ümber kooks hämaruseämblik võrgu, mida katab aeg oma tiheda tolmuaga, ja meie puhkaksime selle varjukatte all kui nukud, oodates tardumuses imesid, mida aga kõigi ootuste ja lootuste kiuste ometi ei sünni. Nii unustame oma seniolnud ühise keele, unustame oma ühise meele, unustame selle, mis kord oli, mis on ja mis oleks võinud olla. Erksamail hetkil vahest meenutaksime seda kui põgusat muinasjuttu, et uuesti vajuda varjusurmanne. Või paremal juhul rabaksime elu järele, kuid kõnniksime siis kui nõiutud printses-

sid või koopartüütliid, kes maganud pikka und, edasiarenenud generatsiooni keskel ringi, võõrad edasiarenenud uuele inimpõlvele ja võõrad ka endile.

Ei. Meie ei taha olla „tühi lehekülj aegade raamatus“! Meie tahame elada, võidelda ja võitluses võita! Meie tahame näha, kuulda ja teha — võimalikult palju näha, kuulda ja teha. Elu peab voogama meie ümber ja meie ise peame ründama noorte, lootusest tiivustatud sangaritena selle elu esikohti. Peame tungima läbi neist meelipimestavaist umbududest, et jõuda välja veel heledamast päikesest valgustatud kõrgustikkudele, kust avaneb kõitev vaade elule. Urgaste hämarus pole meie maailm, vaid kõrguste päikesepaiste.

Edasi tungides on meil palju üksteisele rääkida, üksteiselt küsida, üksteisele kosta. Tuleb käsikäes pidada üksteisega võitlusnõu, tuleb koostada ühiseid edasitungimiseplaanide, tuleb vastastikku üksteist toetada ja ergutada. Ühtlasi tuleb kirjutada meil ka oma elukroonikat, võitluskroonikat, et sellest meie järeltulijad looksid objektiivse ajaloo suurraamatu, kus meie aeg pole mitte tühi lehekülj, pole mitte täiskirjutamata tabula rasa.

„T. T. G.“ on olnud keskstaabiks, kuhu viie aasta kestel on kokku joosnud kõik need sidetraadid ja -niidid, mille kaudu on juhitud ja tõmmatud kooli elu. „T. T. G.“ peastaapi on kõigest teatatud, mis on sündinud tähtsamat T. T. G. edasipüüdvas omamaailmas. Veel rohkem, siia on läkitatud teateid ka kaugemalt, nimelt sellest, mis on olnud tähtsam õppiva noorsoo eluavaldistes kohalikkudes keskkoolides. Kuid „T. T. G.“ peastaabist on lähetatud välja rohkesti ka ettepanekuid uuteks algatusteks, uuteks üritusteks, mis pole mitte jäänud tähele panemata neist, kelle südames on olnud alatiseft Tartu tütarlaste gümnaasiumi heaolu ja tuleviku tõus. „T. T. G.“ on konstateerinud fakte, kuid on näidanud kätte ka

vahendeid, on algatanud ideid, on teinud võitluspropagandat ja ise võitluses kaasa löönud. Ja lõppeks on „T. T. G.“ kirjutanud viis aastat kooli kroonikat, millise täiuseni — võib kindlasti öelda — ei küüni ühegi eesti kooli kroonika. Lööge lahti endiste aastakäikude leheküljed, ja kogu T. T. G. oma elamisega-olemisega on nagu pihu peal. Ei ole väike ja päriselt väärtusetu seegi osa „T. T. G.-st“, kus noored kunsti-, kirjanduse- ja teaduse-harrastajad on ruumi leidnud oma vaimusünnituste ja uurimuskatsete avaldamiseks.

Kõike seda kokku võttes peame veel kord kinnitama: ei ja ikka ei! Tartu tütarlaste gümnaasium ei loobu oma häälekandjast. See oli, on ja peab jääma. Ilma selleta ei saa, ei tohi olla T. T. G.!

Mis puutub „T. T. G.“ platvormisse, siis toetub see nendele samadele põhipunktilede, mis leidsid väljenduse „T. T. G.“ läinud aasta esimeses numbris ja mida ei tarvitse siinkohal korrata. Sealesitatud punktidele katsub toimetuse suurema hoolega kui varemalt sisu anda, lootes õpilaste ja õpetajaskonna heasoovlikule kaasaaitamisele. Sel aastal lisandub senistele osakondadele veel nn. entsüklopeediiline nurk, kus peatähelepanu on juhitud küll keeleliste erivarjunditele, kuid kus leidub küsimusi muiltki aladelt, mis tõstavad teadmiste tagavara, on huvitavaks ajuspordiks ja pakuvad võimalusi isetegevuseks.

Lehe tehniline külj, tellimishind, tellimismoodus, tellimisrahade sissekassseerimisviis jne. jääb sel aastal endiseks. Kuid et vähendada õpilaste väljaminekuid tellimisrahade näol ja tõsta numbrite sisu, ilmub aastast ainult kümme numbrit — kummalgi semestril viis numbrit.

Tervitame kõiki „T. T. G.“ tellijaid ja loodame kokkukõlalistele ja üksteist toetavatele suhetele.

„T. T. G.“ toimetuse.

Tartus, 20. IX 1933.

Kümme aastat pidevat tööd.

Kümme aastat möödus käesoleva aasta 1. augustil sellest, kui Tartu tütarlaste gümnaasium sai endale kaks uut esikohal seisvat õpetajat-juhti — koolidirektor **Jaan Roos**'i ja inspektriiss **Salme Pruuden**'i. Sai kaks elujõulist, oma ülesannetesse innukalt kiindunud aateline maailmavaatega teovõimsat juhti, kellele võlgneb Tartu tütarlaste gümnaasium seda, mis ta praegu on. Kool oli 1923. aastani, mil võtsid tema juhtimise enda kätte J. Roos ja S. Pruuden, elanud läbi oma nooruse ebamäärased katseajad ja sest aastast

peale algab järjekindel kooli ülesehitamisetöö ja tõus. 1923. aasta on, nagu võivad tõendada need, kes on jälginud T. T. G. arenemist, pöördelise tähtsusega meie kooli ajaloos, ja seda kindlasti ainult selle tõttu, et koolijuhataja ja ta abi kohale tulid õpetajad-kasvatajad, kes suutsid ja tahtsid täita nende peale pandud vastutusrikkaid kohustusi.

Kuiqi nende ülesanded on teineteise omist jaoti erinevad, on nad siiski nende täitmisel saavutanud selle, mis väärrib tõsist tunnustamist ja tänu. Mis direktor J. Roos on teinud

kooli üldorganiseerimisel ja hoolekande alal, seda on teinud inspektriiss S. Pruuden kooli seesmise elu korraldamise ja õpilaste kasvata-mise alal. Kui J. Roos on olnud esiründajaks ja uute tegevusalade avastajaks, siis S. Pruuden on olnud tema kõrval visaks kaasvõitle-jaks ja saavutatud alade nobedaks viljelejaks. Kuid seda nende töö jaotust võib võtta siiski nii vaid ametlikult ettenähtud kohuste koha-selt. Tegelikult on aga nende töö ja tegevus olnud vastastikku läbi põimitud: kuhu ühe jõust ei jätkund, sinna tuli teine appi; kus üks ei saanud mahti olla, seal asendas teda teine, ja koos kõrvuti on tehtud palju ära, eriti mis puutub kasvatus-töösse, kooli õpetusliku külje tõstmisesse ja õpilaste isetegevuse organiseeri-misesse.

Ei ole muidugi võimalik siinkohal loetella detailides kõike, mis on tehtud Tartu tütarlaste gümnaasiumi healooksu direktor J. Roos'i ja insp. S. Pruuden'i algatusel ja juhtimisel möö-dunud kümne aasta kestel, kuid olulisemaid saavutisi võiks ometi meenutada.

Kooli majandusliku elu arendami-ses on näidanud J. Roos energilise ja leidliku juhi võimeid. Koolimaja juureehitus, ruumide laiendamine, otstarbekohane kasustamine ja sisustamine, koolimööbli, õppevahendite ja ha-ruldaset suure raamatukogu muretsemine, vee-värgi sisseseadmine, kooliõue ja ümbruse kor-

raldamine jne. on teostunud nii, et kooli eel-arde ei ole seetõttu kunagi lõõnud kõikuma.

Ilmselt vahest vähem märgatavalt, tegeli-kult aga kaugelt suuremas ulatuses on J. Roos näidanud kooli vaimse elu organiseeri-mise võimet. Kooli õpetuslik külg on tõstetud niivõrd kõrgele, et võib võistelda iga parema eesti keskkooliga. Kooli ülddistsipliin, õpilaste kord, käitumine ja moraalne tase ei jäta pea-aegu midagi soovida; õpilaste puudumine ja hiljumine näitab aasta-aastalt silmapaistvat kahanemise-tendentsi. Õpilaste isetegevus on kujundatud selgejooneliseks ja aktiivseks; on loodud tihe kontakt õpilasüritusis õpilaste töö ja õpetajate kaasabi suhtes. Lastevanemate ja kooli vahel puuduvad lahkkelid. Kõige üle ja kõigest läbi hoogab aga aateline ja rahvuslik-patriootiline vaim, mis ei anna maad ühelegi vaimsele surrogaadile.

Selles suures edurikkas töös on truuks kaasaaitajaks dir. J. Roos'ile olnud oma tasa-kaaluka iseloomuga insp. S. Pruuden, eriti koolielu detailide väljatöötamises ja viimistle-mises, samuti korralduste täitmise järelevalves. Nii on õpilaste vormirõivastise kujundamine, kooli korrareeglite väljatöötamine ja mitme-

suguste kooli suuremate ühisürituste kavasta-mine ja läbiviimine olnud peamiselt S. Pruuden'i mureks. Peale selle on olnud S. Pruuden'i hooleks igapäevane korrakontroll ja kooli seesmise elu vaoshoidmine, eriti mis puu-tub õpilastesse, nende kasvatusülesanded ja palju-palju muid pisitöid, mis pealiskaudsel jälgimisel ei paista silmagi, kuid mis nõuavad ometi pidevat pingutamist. Ja ei saa öelda muud, kui et S. Pruuden on kõigi oma üles-

annetega tulnud hästi toime, olles neid täites ise mitmetegi uute algatuste esiletõstjaks. Ka teda on juhtinud ta töös puhas aateline vaim, huumaansus ja patriotism.

T. T. G. õpetajas- ja õpilaskond õnnitleb mõlemat oma juhti — koolijuhatajat ja ta abi — nende

viljaka tegevuse kümnendalaastapäeval, tänab neid südamest senise kooli heaks tehtud töö eest ja soovib neile senist jõudu ja indu oma vastutusrikaste kohustuste kauaseks edukaks jätkamiseks.

Sügisel.

On mingi ihalus taas hingen. On õnnis uim taas enesest ja muust.

On silmin sügispäikse kuldne lõng
veel hetkel selgi, muredest mil süda tuim,
ja üle maa käib nooruse ning tuleviku hõng.

Nii tulen ma, kui kõik on kuld, on muld,
kui vili valmind kummardub maa poole,
nii süda tuksub innustust ja tuld, —
et algab päev suur lootuste ja hoole...

On võlu uuestsünni süütanud elu
mu hinge altarile uuel helgil põlema,
ja loorib mõtteid väikseid suur üks mõtiskelu:
aeg aland tööle minna, võidelda!

On vaigistunud piinad hallid. Mul selge rõõm taas enesest ja muust.

On suvipäikese tuldkiirgav lõõm
ööd pikad pühitsenud valgeks tähtedest ja
[kuust,
mu avahinge hoovab elu kõikemattev sõõm.
Kuis nüüd on kerge kõik, et lootust taas nii
ja palju tööd! [palju
Kui möllab õuen marutuul ja huilgab valju —
ma torman kaasa läbi ööd,
sest mul on rõõm... Ja mul on nüüd nii valge,
on elamise-usk.
Veel päiksepaiste hele kullatab mu palge
ka hetkel sel, mil hingen muretusk,
sest üle sügisese maa käib nooruse ja tule-
[viku hõng...]

27. VIII. 33.

—rt.

Ennustus.

Paiskas Õllearu Ott savikruusi kapi ja seinavahelisse nurka — hopp, hästi! Täiesti sinna, kust vihmaste ilmade tulekul alati sibas välja sipelgakybekesi — tiibadega, lendavaid. Ott oleks veel tahtnud paisata sinna sitikate nurka midagi hästi kõrvetavat, niisugust, mis oleks alatiseks võtnud ära neil elukail jooksmise võime ses nurgas. Oti silmad tegid oma tillukesis avausis täispöörde, käeulatusel polnud midagi kergesti lendavat. Nyd moondus viha kuumuseks, ysna tuliseks, nahk õhetas aina ja tõmbus yha värvikamaks; oli tunne, et käes ripub midagi õige rasket. Kui õige läkitaks! Ja oh! — lihastest jässakas käsi virutas õhku. Laksatus. Krr, ai... Valus... Labakäsi, suur ja tõnts, oli hooga väänanud veidi kõrvale selle õrnavoitu kupatise, õlaliikme. Valus... Ribake kleepuvat kärbsemeelitest laest oli jäänd kõverduma hõõvililaastuna käe ymber.

Nagu kõrs torkas Oti ninasse, ta aevastas, näos virildusid kortsud kipra, silmanurgast niris vett, kõrvad huugasid. Kogu keha rapus Oti turtsumisel. Laksatus. Ennäe! Kohal oli jälle see õla risu, ainult veidi kange tundus. Kõditas, nagu sipelgaid säääl jookseks.

Oleks kui jahedaid vihmatibasid langenud, kõhk kuumus lähtus Otis. Veel kord vaatas ta vargsi, kulmututikesi kergitades nurga poole — nägi säääl ikka sipelgaid kui mesilasperet

kobaras. Kruusi kõrv oli veerenud eemale, kruusil endal oli vaid kild kyljest. Vaatas siis kella, sellegi osuti oli veerenud, aeg puhata lõunat oli kahanenud väheseks. „Istuks siinsamas veidikese, terve päev käind sirgelt, kondid nagu venind —; kõssitaks siinsamas madalal pingil,“ mõtiskles Ott, istudes kyyru nagu kass.

Viivu norutas Ott, siis erkusid ta kõrvad ukselingi kõlksatusest. Karjapoiss. Ta oli joosnud end higiseks päikeselöösas, ähkis aina, suu avali janust. Kahmas kinni pangeäärest, siis haaras sangast ja loksutas ägedalt vett. „Ott, kruusi! Kruusi?“

Hetke karjapoiss vaatab kruusi, nagu ei mõistaks, et see säääl nurgas, siis kuulutab peenikese ja targutava häälega. „Vihma ikka tuleb homme, mine siis veel, Ott!“

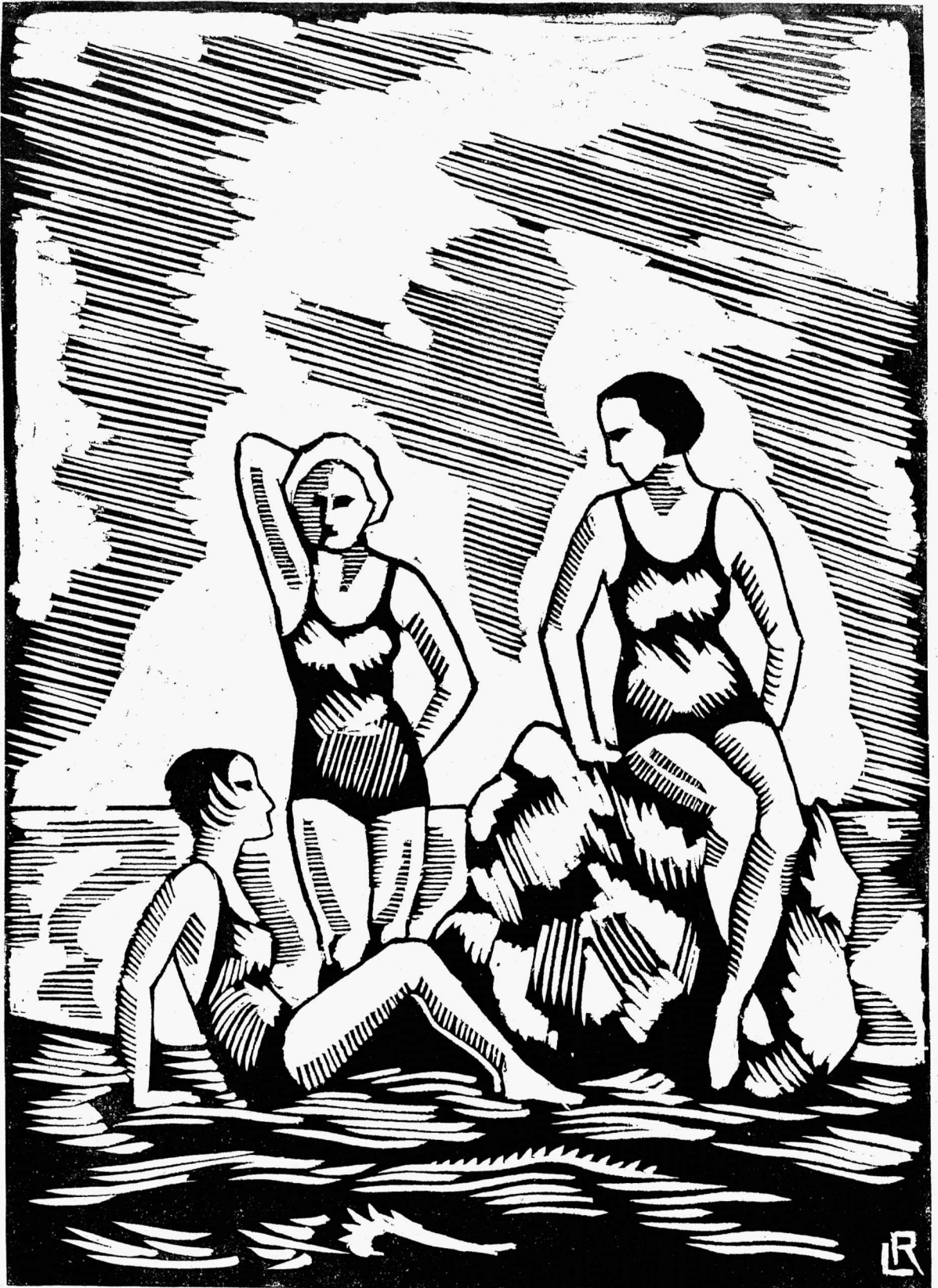
Ott nokitses nõela särjpalistuse rebenend äärest — säääl ikka oli üks roostetand nõelajupp varuks — pind juba yleeilsest, jame kui teivas, kyyne all, nyd teine pakitab...

Poisipõngerjas jõi vee loksudes pangeäärelt, kust jooksis higisele ihulegi krae vahelt kylm veenireke. Ise aga rõõmutses sõõmude vahele:

„Las ujutab ka vahel ylalt märga.“

Siis kõlksatas uuesti ukselink. Karjapoiss nuuskas minnes nina.

„Mis niisuke ka ilmast,“ mõnitas Ott ja ruttas välja. Uksepakul peatus ja kysis:

L. RABA

RANNAS.

„Tiia, Roosi, kas homme piaks sadama?“

Roosi punus pastlapaela, hoidis hammas- tega otsast ja muudkui keerutas. Läbi ham- mastega nagu vaevu surus midagi sõnadetaolist vastamiseks, kuid Ott kõrvasid hundasid endi- sest aevastamisest, ei suutnud ta Roosi ymi- nast sõnu seletada. Ei tihand ka uuesti kysida, Roosi keerutas pahuralt paela. Algas siis uuesti juttu: „Tiia, kas homme siis ikke raa- sugi palli ei taota, kui vihma sajab? Oless isegi kaema läind.“

Ott sulges silmad. Kui palju musti, tiivulisi sipelgaid! Sjab, sjab...

„Oleks isegi kaema läind,“ ymises Ott, ha- kates liikuma väravast välja.

Oli oodanud Ott pyhapäeva nagu õnnis- tust, teinud kalendrissegi kyynega kriipsu selle

päeva järele, aga nyid äkki... vägisi tikub minema. Muidu oleks temal olnud ükskõik. Mõ- nel harilikul pyhal ta oleks põõnanud magada, kuid nyid naabri nooruke sulane oli temale sellest päevast suutnud teha yllatavaima tava- listest. Oli rääkind temale, milline toredus selles pallimängus, oli rääkind palju, palju ja toredalt. Ott polnud kunagi näinud midagi selletaolist, aga nyid see paelus. Ärevusega oo- tas ta, millal isegi saaks näha seda tembutamist. Nii imelikult oli rääkind naabripoiss, inpu- kalt oli ta seletand mängust. Vana Ott oli haara- tud, ta kiirendas sammu. Nobedasti vaatas ta tagasi, õuest kostus lapse nuttu. „Kyllap, kyl- lap seda kruusi,“ oletas Ott. „Sunnikud, need sipelgad!“

Ja ryhkis edasi, kaks vikatit õlal kõlksu- mas.

H. P.

Nõuded ja määrused õpilaste kirjatööde välimuse suhtes.

Kirjatööde tegemine õpilaste ja nende pa- randamine õpetajate poolt moodustab tähtsa osa kooliõpetuse alal, eriti keelte õpetamises, kõige rohkem aga emakeele õpetuses, milles kirjatööd peavad olema kõige pikemad ja sisukamad ja kus tuleb saavutada kõrgem ja täielisem oskus kui üheski võõras keeles.

On kord kirjatöödel ehk kirjandeilisus- liselt ja keeleliselt nii suur tähtsus, siis on loomulik, et ka nende välimuse su- htes silmas peetakse ja täidetaks teatavaid nõu- deid, nõudeid, mida dikteerib ühelt poolt ül- dine korralikkuse ja distsipliini vaim kui ka ilu ja esteetika põhi- mõte. Mõlemail põhimõtteil on ju suur kasva- tav tähtsus ja mõju.

Meie kooli eesti keele õpetajate poolt töötati hiljuti välja ja võeti vastu järgmised nõuded ja määrused õpilaste kirjatööde väli- muse suhtes.

Vihud ja foolio poognad. — Hari- likud klassitööd kirjutatakse kõigis klassides tavalistesse koolivihkudesse; esimese, teise ja kolmanda klassi kodutööd kirjutatakse samuti vihkudesse; neljanda ja viienda klassi kodutööd kirjutatakse poognasuurustele lehtedele, mis klambritega kooshoitult paigutatakse siniste kaante vahele. Kõigi klasside referaadid kirju- tatakse veerandpoognasuurustele lehtedele ja hoitakse samuti alali klammerdatult siniste kaante vahel.

Vihkude arv. — I, II ja III klassis on kolm vihku: 1) klassitööde vihk, 2) kodutööde vihk, 3) igapäevaste kodus ja klassis tehtavate harjutuste vihk. IV ja V klassis on ainult üks vihk — klassitööde vihk, sest kodused tööd, nagu tähendatud, kirjutatakse neis klas- sides suurtele poognasuurustele lehtedele.

Klade. — Pääle selle peab kõigi klassi õpilastel eesti keele jaoks olema eri klade, kuhu üles märgitakse või järele kirjutatakse õpetaja seletused klassis.

Vihkude välimuse. — Vihud peavad kõigil sama klassi õpilasil samaks otstarbeks olema ühesugused suuruselt, paberilt ja, kui joontega, joonte arvult. Vihkudel peab olema pruun paber ümber. Kuivatusleht peab ole- ma alati vahel. Kuivatuslehele ülemisse pa- rempoolsesse nurka tuleb kirjutada vihu oma- niku ees- ja perekonnanimi ja klass piiat- siga (mitte tindiga!).

Vihu pealkiri ehk tiitel. — Ke- set pruuni kaitepaberit olgu järgmine tekst järgmises asendis (jälgi ka kirjamärke):

Eesti keele kirjandeid
(klassis)

Ia kl. 1933./34. õ.-a.

Salme Viirsoo.

Kodutööde puhul tuleb sulgudesse „kodus“; muidugi on ka klass ja nimi erinev siintoodud tekstist. Vihul peab olema tingimata täielikult välja kirjutatud õpilase ees- ja priiniimi.

Keeleliste harjutuste vihul on pealkirjaks: Eesti keele harjutusi
jne.

Klassitööde vihud on joontega (18 joont leheküljel) ja trükitud välisäärega, kodutööde vihud aga joonteta. Kodu- tööde vihkude kirjutamisel tuleb seepärast tarvitada transparenti. Transparentil on, samuti nagu vihkudel, 18 joont, päale selle välis- ja siseäärt märkivad püstjooned ja ka uue rea joon. Välisääre laius 3½ sentim., siseäärel ¾ sentim., uue rea kaugus 1½ sen- tim. Poognasuurustel lehekülgedel on välis- ääre laius 5 sentimeetrit, siseäär 1 sentim.

Välis- ja siseääred.—Välis- ja siseääre jooned (välisääre jooned muidugi ainult nult lineerimata vihkudel) tuleb pääle selle veel eraldi lineerida (örnade peenikeste joontena pliitsiga), võttes laiuks samad moodsud, mis maksavad transporandi kohta.

Vihu leheküljed tuleb nummerdada. Lehekülje-numbrid kirjutatakse lehekülje alummisse välisnurka või ka keskele alla.

Vihu esimesele ja teisele leheküljele kirjutatud ei kirjutata. Esimesele leheküljele kirjutatakse vihu sisukord, s. o. vihku kirjutatud kirjandite loetelu ühes vastava kuupäevaga (päälkirja eel), mil töö kirjutati (klassis) või mil see tuli õpetajale ära anda (kodutöö), ja lehekülje number, kust töö algab (päälkirja järel).

Kust kohast kirjatööd alustada. — Kirjatöö algab vihu kolmandalt leheküljelt. Esimesed kolm või neli rida jäetakse tühjaks, järgmisele reale kirjutatakse päälkiri; päälkirja ja kirjatöö teksti esimese rea vahele jäetakse üks rida tühjaks. Samad nõuded maksavad ka eri lehtedele kirjutatud tööde lehekülgede suhtes, kus aga enne päälkirja võib kuni 5 rida tühjaks jätta.

Kuupäev. — Kuupäev kirjutatakse välisäärele ja ühe rea võrra kõrgemale kui kirjatöö päälkiri. Näide: 12 IX 33. — s. o. kuupäev araabia numbriga, mille järel on punkt; kuud osutab rooma number, mille järel ei ole punkti, ja aasta arvu kaks viimast numbrit, mille järel on punkt.

Uus rida. — Kirjatöö esimene rida algab nn. „uue reaga“, s. o. natuke kaugemalt ($1\frac{1}{2}$ sentimeetrit äärest), samuti ka iga uue järgu ehk „löike“ algus.

Read. — Harilik rida peab ära täitma joone pikkuse siseäärest välisääreni (vasakpoolsel leheküljel ümberpöörduvalt). Harilikku rea algusesse ei tule jätta tühja kohta äärjoone ja rida alustava sõna vahele. Üle rea äärjoone ei tohi milgi tingimusel kirjutada. Kui sõna ära ei mahu, tuleb see poolitada; ainult kui ka poolitatav silp või mitte-poolitatav sõna ei mahu rea lõppu, võib rea lõppu jääda natuke tühja kohta. Lubatud aga on ridade lõpus tühjad kohad, kuhu oleks võinud ära mahutada sõna või poolitatava sõna silbi. Rida „löike“ ees võib muidugi jääda poolikuks.

Kõige ülemist rida ei tule tühjaks jätta kirjatöö järgnevail lehekülgedel.

Iga uus kirjatöö tuleb alustada uuel leheküljelt ja samasuguselt ridade tühjaksjätmisega kui esimene töö.

Käekiri. — Käekirja suhtes maksavad järgmised nõuded:

1) Eelistada tuleb paremale poole natuke viltu kalduvat käekirja, sest see on kõige loo-

mulikum ja ka kõige ilusam; vähem soovitatav on püstkäekiri, mis jätab kuivema mulje, veel vähem aga vasakule poole kallak käekiri, mida seepärast tuleb vältida.

2) Käekiri ärgu olgu ei liiga suur, jäme, tüse, aga ka mitte liiga mikrokoobiliselt peen; allatõmmatavad jooned olgu natuke paksemad kui üleslükatavad.

3) Üksikud tähed olgu samas sõnas hästi üksteisega seotud; teiselt poolt olgu eri sõnade vahel küllaldane vahe. Sellega välditakse arusaamatusi kokku- ja lahkukirjutatud sõnade suhtes, sest muidu võib õpetaja mõelda, et mõni sõna on valesti lahku või kokku kirjutatud.

4) Käekiri olgu selge ja kergloetav. See saavutatakse, kui iga üksik täht kirjutatakse oma selgel, normaalsel kujul. Nii olgu selge vahe u- ja n-tähe vahel; üles- ja allapoole väljaulatuvad jooned olgu paraja pikkusega. Kui need tehakse liiga lühikesed, siis võib d kergesti paista a-na, p n-na, l e-na jne. Samuti kirjutatagu r selgesti, aga mitte nii, et rr näib nagu n või u. Ka s-tähele antagu selge ja korralik kuju. Tähtede pääl olevad täpid olgu selged ja õiges kohas, mitte väga kõrgel ega viltu suunas eemal tähest (kas paremal või vasakul pool). Tähed ö ja õ hoitagu selgesti lahus; selleks tuleb esimesele selgesti teha täpid, teisele look.

Suured alg tähed kirjutatakse ka harilikul traditsioonilisel normaalkujul (A, G, M, N, T jne.), aga mitte väikeste tähtede kujuliselt.

Käekiri olgu samas töös ja kogu vihus ühtlane, see on mitte kord jämedam, kord peenem, mitte kord hoolikam, kalligraafilisem, kord lohakam ja läbematum, kord püst-, kord kaldkiri. Just see käekirja ühtlus annab meeldiva ja esteetilise mulje leheküljest ja kogu vihust.

Püüdes kirjutada ilusasti ja selgesti ärgu siiski langetagu ilmetusse ja isikluseta joonistavasse kalligraafitsemissse, vaid säilitatagu käekirja isikupärane, individuaalne jume. Ilus, selge, aga ometi iseloomuline, karakterlik — see on ideaalne, seda taoteldagu.

Tähendatagu, et klassitöodes loomulikult võib käekiri olla ruttavam, kuigi sealgi tuleb pidada silmas selguse ja ühtluse nõuet; kodutööd aga tuleb kirjutada rahuliku, ruttamatu käekirjaga. Kodutööde vihkudes tuleb vältida kõiksugu mahatõmbamisi, vahele- ja päälekirjutamisi. Kogemata juhtunud komistused, millest muide väga hoidutagu, tuleb ettevaatlikult välja kaapida.

Klassitöodes, eriti kui need ilma mustandita kirjutatakse otse vihku, võib juhtuda maha-kriipsutusi, vahelekirjutusi ja parandusi. Seejuures ärgu pandagu valestikirjutatud sõnu ja

lauseid klambresse, nagu paljud õpilased taotsevad teha, vaid kriipsutatagu need läbi.

Koguni niisugune asi kui t i n t ei ole kirjatööde kirjutamisel mitte hoopis ükskõikne: liiga tuhm ja kahvatu tint rikub kirjatöö välimust ja teeb selle lugemise õpetajale vaevaliseks. Seepärast tarvitatagu võimalikult tumemusta tinti. Igasugused värvilised tindid (punased, violetid, rohelised) on õpilaste töödes lubamatud.

Õpetaja poolt tehtavad parandusmärgid. — Õpetaja, lugedes õpilase kirjandit või harjutustööd, märgib selles vigu ja puudusi, tarvitades seejuures teatavaid kokkulepituid märke. Osa neid märke võib igal õpetajal olla individuaalsed, osa aga on saanud üldisteks. Kõige üldisem on vigase koha allakriipsutamine kirjatöö tekstis. Jämedamad vead kriipsutatakse harilikult kahekordse kriipsuga alla, tarbekorral, kui viga eriti suur, koguni kolmekordsega. Stiili ja sisu vead märgitakse harilikult lainelise joonega. Püstjoon kahe sõna vahel tähendab lahkukirjutamist, kuna kokkukirjutamist osutatakse siduva lookjoonega.

Nagu kirjatöö laad seda nõuab, võib õpetaja vead märkida äärele või ka märkimata jätta. Kui vead märgitakse, siis tähendab püstjoon suurt, lamav joon väikest viga. Lamavat joont aga tarvitavad mõned ka kirjavahemärgi-vigade osutamiseks (neil on siis raske viga märgitud ristiga ja kergem viga püstjoonega).

Osale vigadele võib õpetaja kirjutada õige

vormi või lause pääle või äärele, teisis juhtumisel, kus see näib otstarbekohasemana, piirdub ta ainult vea allakriipustamisega, jättes õpilase enese taibata, milles on viga ja kuidas oleks õigem.

Vigade parandus. — Õpetaja poolt läbivaadatud ja vigade suhtes äramärgitud kirjatöö peab õpilane omakorda hoolega läbi vaatama, tähele pannes õpetaja tehtud parandusi ja pyydes hästi aru saada, miks märgitud kohad on vead ja mispärast teisiti on õigem. Sellejärele tuleb kodus vihku kirjutada vigade parandus, kusjuures välja kirjutatakse ikka terve lause, mis viga või vigu sisaldab. Mõned õpetajad lasevad vigu parandada ka kirjatöö tekstis endas, s. o. viga sisaldava koha pääle ridade vahele tuleb õpilasel kirjutada õige sõnavorm või lause.

Kirjatöö ja vigade paranduse vahele tuleb jätta 2 tühja joont, kuna vigade paranduse päälkirja järele jääb üks tühi joon.

Kes niiviisi hoolega püüab oma kirjatööde vigadest aru saada ja neid parandada, selle vead kindlasti vähenevad. Ja selle poole peaks iga õpilane püüdma. On ju emakeele õigesti kirjutamine ja mõtete korralik väljendamine selles niihästi üldhariduse seisukohalt tähtis — kui haritud inimese tunnus — kui ka rahvuskultuuriliselt otse püha kohus. Sest mis haritud ja rahvuslikult mõtleval eestlane see on, kes oma emakeeleski ei oska korralikult ja vigadeta kirjutada?

Kõikide T. T. G. eesti keele õpetajate nimel
Joh. Aavik.

Igapäevase elu entsüklopeedia.

Keskkooli lõpetanud kodanikule, kes liigub arenenud seltskonnas, ei jätku kaugeltki keskkooli piiratud programmi järele omandatud teadmistest, et tunda end vabana ja kodusena mõtetevahetuses, käitumises ja igapäevase elu kroonika käsitlemises, vaid ta peab palju-palju juure omandama õpitud kooliprogrammile ja koolikommetele iseseisvalt. Koolis olleski ei piisa vormiliselt õpetatavast materjalist, vaid õpilasel tuleb o m a j õ u d u juure hankida igasuguseid teadmisi, et tõusta arenenud õpilaste esirinda. Säärane iseenda järkjärguline täiendamine tagab ka päraselise seltskondliku kodususe ja vilumuse.

„T. T. G.“ tahab siinalgava „Igapäevase elu entsüklopeedia“ nurgaga hakata arendama õpilasi ülaltähendatud suunas ja pakkuda võimalusi koduneda nende väljendistega, praktiliste teadmistega, seltskondliku etiketi nõuetega jne., millega ta koolieal, rohkem aga koolist lahkudes alataa kokku pörkab seltskonnas. (Salakesi öeldud, tuleb õpilasel siintoodud materjalidega tugevasti teha tege-

mist nn. testide täitmisel koolis, vahel ka kohasaamisel või muul juhtumil elus.) — Seejuures ei taha „T. T. G.“ kõike esiletoodut mitte valmisviimisteldult asjahuvilasele „sisse sööta“, vaid ta tahab ergutada õpilasi ka isetegevusele ja iseotsinguile, et niiviisi omandatu sööbiks paremini mällu. „T. T. G.“ esitab ühes numbris ainult küsimused ja ootab neile teatavaks tähtjaks vastuseid. Kõige õnnestunumad ja täpsemad vastused trükitakse järgnevas numbris „T. T. G.“ poolt koostatud seletuste hulgas ära ja avaldatakse nende õpilaste nimed, kes on kõik küsimused või küllaldase protsendi neist õieti ära vastanud ja seletanud. Ühtlasi saavad õietivastanud õpilased igakord liisu läbi preemiaks väärtusliku teose.

Selles nr-is esitatud küsimuste vastused ja sõnaseletused tuleb anda hiljemalt 9. oktoobriks „T. T. G.“ peatoimetajale ära. Preemiaks õigete vastuste ja sõnaseletuste andjaile saab meie vilistlaste L. Kibuvits'a esikromaan „Soomustidruk“.

Küsimused ja seletust nõudvad sõnad on seekord järgmised:

1. Kuidas nimetati viimast Liivimaa kuningat?
2. Millist tähtsast inglise avaliku elu tegelast kutsuti „Verulami paruniks“ ja mis on ta teened?
3. Kes eesti kirjanikest on käinud esimesena Aafrikas?
4. Millistes eestikeelsetes teostes on lugeda pikemalt naturalismist (nimetada autorid ja teosed)?
5. Millal ilmus esimene seniteatav noot-teos eestikeelse sõnatekstiiga?
6. Milline olemuslik vahe on mõistetel „hing“ ja „vaim“?
7. Milline on tekkeliselt Viljandi järv?

8. Mis aastal ja kus maal valmistati esimene grafiidist pliiats?
 9. Miks nimetatakse naistevõrgutajaid donžuaanideks?
 10. Millistest eestikeelsetest teostest saab õppida seltskondlikku käitumist (nimetada autorid ja teosed)?
- Seletada järgmise 20 võõrsõna tähendus: banaalne, profaan, profaneerima, ignorants, ignoreerima, etikett, repertuaar, lojaalne, nüanss, prestiiž, diskreetne, test, initsiaal, kontekst, konspekt, konstant, kontakt, konstateerima, konkureerima, kongruerima.

Seletada järgmise 20 eesti sõna tähendus: anastama, anuma, hajuma, hajutama, haihtuma, alistama, alistuma, alluma, taust, tagama, möönma, säilitama, säilima, säästma, sööstma, piisama, ründama, vältama, vältima, menu.

Kooli elu.

Kevadel lõppes õppetöö 2. juunil. Uute õpilaste vastuvõtmine toimus 7.—9. juunil ja 24.—27. aug. Vastu võeti uusi õpilasi kevadel ja sügisel kokku järgmisel arvul:

I kl. — 90, II kl. 6, III kl. 7, IV kl. 1, V kl. 3 õpil.; kokku 107 õpil.

Kevadel lõpetasid kooli humanitaarharus 38 õpilast ja majapidamisharus 15 õpilast; kokku 53 õpilast. Sügisel lõpetasid kooli humanitaarharus — 5 õpilast ja majapidamisharus 2 õpilast; kokku 7 õpilast. Kokku oli kevadel ja sügisel 62 abiturienti-lõpetajat.

Abiturientide nimestik.

Humanitaarharus kevadel: Anderson Lydia, Epler Maimu (cum laude), Hurt Aino, Jegorov Helene, Juksaar Linda, Kaal Alide (cum laude), Kook Erna, Koplus Hilja, Koppel Leonilla, Krupp Erika, Kull Meta, Leier Linda, Linde Terna, Loderaud Marta, Mark Anna, Martinson Salme, Mitri Melitine, Morgen Elsa, Märks Nora, Niggol Ella, Otsason Juta, Palm Ingrid, Pedajas Linda, Pormeister Olga, Pungar Olga, Parend Leida (cum laude), Pöder Aina, Raudsepp Eleonora, Raudkats Linda, Roth Erika, Stamm Elfriede, Susi Linda, Suubi Leida, Vaat Nadežda, Valdin Helene, Veski Asta, Viikmann Leida, Vöhrmann Agnes; sügisel: Arjokese Elfriede, Jürisson Heljo, Künnapuu Hilja, Post Alice, Vassil Meta.

Majapidamisharus kevadel: Adojaan Linda, Jurak Vilma, Koni Laine, Kotkas Alma, Lellep Elli, Manna Elmire, Meier Alice, Padar Alide, Parts Alide, Ratassepp Valda, Vahlberg Meeta, Valdman Hilja, Virks Gerta, Volmer Helene, Vohli Armilde; sügisel: Hansson Helga, Heering Adele.

Õpetajaist lahkusid õppeaasta vahetusel matemaatikaõpetaja Ado Timpmann ja saksa keele õpetaja Elisabeth Basilevski. Uueks matemaatikaõpetajaks tuli August Kasvand. Majapidamiseõpetaja N. Kalamehe aset täidab ta puhkuse ajal kuni 22. septembrini Melanie Jakobson.

T. T. G. õppetöö avaaktus
algas esmasp. 28. VIII kell 9 vaimuliku lauluga, millele järgnes õp. A. Vöhrmann'i vaimulik kõne. Seejärele tervitas dir. J. Roos õpilasi ja soovis rohket jõudu ja indu eelolevaks õppeaastaks.

Siis siirdusid endised õpilased koduklassidesse, kus järgnes klassijuhataja-tund. Uus-tulnukad — I klassi õpilased — jäid saali; siin eraldati nad a-ks ja b-ks. Pärast tundi kogus suur osa õpilasi ja õpetajaid kooli õue, kust mindi E. P. Seltsi näitusele. Seal pidas dir. J. Roos sütitava kõne eesti nädala puhul.

T. T. G. Õpilaspere esindus 1933. a.

Ia kl.: H. Vares, E. Rästa;
Ib kl.: L. Hagel, I. Stellmacher;
IIa kl.: H. Tamm, H. Lukk;
IIb kl.: H. Kullam, P. Preedik;
IIIa kl.: L. Ahas, K. Tammemägi;
IIIb kl.: E. Kippasto, L. Priks;
IIIc kl.: H. Laurmann, L. Noorits;
IVa kl.: M. Sarv, A. Parmson;
IVb kl.: L. Hurt, H. Albert;
IVc kl.: L. Arike, E. Paap;
Va kl.: S. Anso, H. Tõnisson;
Vb kl.: M. Kimmel, H. Põltsamaa;
Vc kl.: N. Zupping, A. Elevant.

T. T. G. Õpilaspere esinduse koosolek

4. IX kell 15.30.

Kohal on 24 esinduse liiget, direktor J. Roos ja õpet. J. Püttsepp.

Koosoleku avab Vb klassi õpilane Maie Kimmel, tervitades uut esindust tööaasta alul ja soovides töötahet ja jõudu eelolevaks tööks.

Asutakse päevakorra esimese punkti — valimiste — juure.

Esinduse juhatajaks valitakse Maie Kimmel Vb, tema abiks Aino Elevant Vc.

Esinduse kirjatöimetajaks valitakse S. Anso Va, tema esimeseks abiks A. Parmson IVa ja teiseks abiks L. Ahas IIIa.

Revisjonikomisjoni valitakse: juhatajaks H. Albert IVb, kirjatöim. M. Sarv IVa ja ametita liikmeks N. Zupping Vc.

Järgmisena tuleb Õpilaspere kohtukoosseisu valimine; kohtunikeks saavad: L. Kipik Vc

(kohtueesistujaks), H. Puusepp IVb (esimeks kohtunikuks) ja F. Krimm IIb (teiseks kohtunikuks).

Õpilaspere vanema kandidaatide ülesseadmine jäetakse järgmiseks koosolekuks, mis otustatakse pidada 2. sept. kell 16.

Läbirääkimiste all arutellakse õpilaste omavahelist tervitamist ja „sinatamist“.

Koosolek lõpeb kell 17.10.

T. T. G. Õpilaspere esinduse koosolek 9. IX kell 16.

Seekordne esinduse koosolek on tähtsaim, kuna päevakorras on Õpilaspere vanema kandidaatide ülesseadmine. Esinduse liikmetest on ilmunud kohale 24, õpetajatest direktor J. Roos, õpet. J. Püttsepp ja F. Laarens.

Esimesena tuleb kinnitamisele „T. T. G.“ toimetus, kuhu saavad: H. Puusepp IVb, L. Raba Va, E. Kippasto IIIb, H. Albert IVb, H. Kama IVb, E. Tobias IIa.

Seejärel asutakse päevakorra põnevama punkti — Õpilaspere vanema kandidaatide ülesseadmise — juure. Suure arutamise järele koostatakse kuueliikmeline kandidatuur, kellest esindusel tuleb valida viis. Kandidaatideks on: M. Kimmel Vb, K. Triik Va, E. Toom Vc, S. Anso Va, L. Luga Vb, A. Parmson IVa.

Nendest valib esindus direktorile esitamiseks: M. Kimmel'i Vb, K. Triigi Va, E. Toom'e Vc, S. Anso Va, A. Pannson'i IVa.

Järgmise päevakorra punktina on ette nähtud neljapäeva-hommikute sisustamise. Siiani need hommikud on olnud liiga igavad. Esindus otsustas selle anda klasside kätte, kes esineksid järjekorras neljapäeva hommikutel. Algavad korraldamistega viiendad klassid. Esineja klass peab teatama hr. direktorile ja üldharidusjuhile oma esinemisest nädal aega enne, s. o. eelmisel neljapäeval.

Läbirääkimiste all arutellakse veel õpilaste omavahelist tervitamist.

Otsustatakse, et esinduse koosolekuid võivad jälgida ka õpilased, kes ei kuulu esindusse. Neil aga puudub nii hääle- kui sõnaõigus.

Koosolek lõpetatakse kell 17.30.

T. T. G. Õpilaspere vanema valimisest 16. IX 33.

Tänavusteks Õpilaspere vanema kandidaatideks olid, Kadri Triik (Va), Maie Kimmel (Vb) ja Salme Anso (Va). Valimised algasid kell 13 ja kestsid kella 16-ni. Valimisel said hääli: Kadri Triik — 266, Maie Kimmel — 105, Salme Anso — 6; tühje sedeleid oli 3.

Seega sai Õpilaspere vanemaks tugeva ülekaaluga häälte arvus Kadri Triik (Va).

Valimas käis 88,4 % õpilaste üldarvust. Klassidest käis hääletamas: Ia — 89,1%, Ib —

85,4%, IIa — 93,6%, IIb — 97,3 %, IIIa — 100%, IIIb — 97,8%, IIIc — 59,5%, IVa — 100%, IVb — 96,1%, IVc — 95,2%, Va — 100%, Vb — 100%, Vc — 100%.

Abiturientide lõppmärkide saamine.

13. sept. toimus matemaatika-klassis kolmanda tunni ajal kõigi abiturientide pikisilmi oodatud pidulik sündmus — abituuriumi-märkide kätteandmine. Klass, milles tavaliselt meelsasti ei viibita, milles ikka tundub logaritmid ja võrrandite ängistavat kalkust, oli nüüd seinast seinani täis rõõmsat elevust ja ootusärevat kõnekõminat. Rohelisel laual helkisid särav-uedad märgid, ja punased nelgid IV klasside poolt lõhnasid igatsevalt. Algas tsereemonia, millest võtsid osa peale abiturientide dir. J. Roos, insp. S. Pruuden, V klasside juhatajad J. Konks, F. Laarens ja K. Westberg, samuti IV klasside esindajad. Dir. J. Roos toonitas südamlikes ja kujukais väljendusis hetke tähtsust ja soovis lõpuks, et kätteantavad märgid saaksid kaitsevaiks pühadeks esemeteks, talismaneks kõigile nende kandjale.

Järgnes märkide väljajagamine klasside järjekorras. Roheline laud jäi lagedamaks ja lagedamaks, aga noorte rinda ehtisid lõppmärgid kõrvuti tulihõõguvate nelkidega, hinnegs juubeldas rõõm.

Tervitused klassijuhatajatelt andis edasi hr. J. Konks. Järgnes lõppsõna hr. direktorilt ja ühislaul „Eestimaa, mu isamaa...“ Võimsate ja meeleolukate helide vaibudes soovis hr. J. Konks, et abiturientid peaksid leidma või ise looma laulu, mida lauldaks abiturientide koosviibimisel ikka ja alati, — teiste sõnadega abiturientide hümnina.

Üks paiskus vallali, üle kogu maja tuikas rõkkavat noorusrõõmu ja hõbe- ning tulipuna vilgahtasid varssi siin, varssi sääl.

Sellesama päeva õhtul oli Vb klassil oma koduklassis omavaheline oleng teelauaga, kus viibis ka hr. direktor ja hr. klassijuhataja.

„T. T. G.“ toimetus jagas ametid

12. IX peetaval koosolekul järgmiselt: pea- ja vastutavaks toimetajaks Aug. Raud, abiks Joh. Aavik; tegevaks toimetajaks, käsikirjade hindajaks, arvustiste-osa toimetajaks, suhete-hoidjaks teiste koolide ajakirjade ja õpilasorganisatsioonidega, toimetuse esindajaks jne. — H. Puusepp, ilukirjanduse-osa toimetajaks — H. Albert, vesteosa toimetajaks — H. Kama, illustratsioonide-osa toimetajaks — L. Raba, „kooli elu“ toimetajaks — E. Kippasto, arhivaariks ja ekspeditsiooni korraldajaks — E. Tobias, talituse juhatajaks — V. Käpa.

NB! Ruumipuudusel jäi sellest nrist välja osa ilukirjanduslikku ja kooliteadete materjali.